

Sygn. akt III UK 480/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania T.B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

o emeryturę pomostową,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 19 czerwca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...].

z dnia 19 czerwca 2019 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 19 czerwca 2019 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...]. oddalił apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. (organ rentowy) wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w P. z 6 marca 2018 r., III U [...] zmieniającego decyzję organu rentowego z 30 listopada 2016 r. w ten sposób, że przyznano T.B. (wnioskodawca) prawo do emerytury pomostowej.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł organ rentowy, zaskarżając go w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a mianowicie art. 184 ust. 1 w związku z art. 32 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity

tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 887 ze zm., dalej jako ustawa emerytalna) w związku z § 4 ust. 1 oraz § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm., dalej jako rozporządzenie z 7 lutego 1983 r.) w związku z Wykazem A dział VIII pkt 3 zawartym w załączniku do wyżej wymienionego rozporządzenia wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów powszechnych w zakresie kwalifikacji prawnej pracy kierowcy ciągnika wykonującego prace na polu jako pracy w warunkach szczególnych w świetle rozporządzenia z 7 lutego 1983 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

W judykaturze Sądu Najwyższego wskazuje się, że oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (postanowienie Sądu Najwyższego z 6 kwietnia 2018 r., III CSK 314/17, LEX nr 2490595). W niniejszej sprawie organ rentowy sprostął tym wymaganiom, jednakże nie zauważył, że przy konstruowaniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz zarzutów odwołał się do przepisów ustawy emerytalnej, a nie do przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (jednolity tekst: z 2018 r., poz. 1924), na podstawie której orzeczeniem Sądu pierwszej instancji przyznano wnioskodawcy świadczenie w postaci emerytury pomostowej. Wykazana przez organ rentowy przesłanka przedsądu oraz zarzuty skargi pozostają zatem bez związku z niniejszą sprawą, co oznacza, że brak jest podstaw do jej merytorycznego rozpoznania, tym bardziej, że z uwagi na pominięcie przepisów ustawy o emeryturach pomostowych w

podstawach skargi Sąd Najwyższy nie miałby podstaw do stwierdzenia naruszenia przepisów tej ustawy, których aplikowanie stanowi wstępny warunek zastosowania przepisów powołanych przez organ rentowy we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.